

5 Ιουλίου 2021

Απόστολος Παύλος αλγών, τα επουράνια καθορών

/ [Παύλος ο εμός...](#)

[Γιάννης Πατσώνης, Γιατρός, Συγγραφέας](#)

Απόστολος Παύλος. Ψηφιδωτό, Ναός Αγίου Μάρκου, Βενετία.

(Επιμέλεια αφιερώματος Στέλιος Κούκος)

«Και για την υπερβολή των αποκαλύψεων, μου εδόθη σκόλοψ στην σάρκα... να με βασανίζει, για να μην παίρνουν τα μυαλά μου αέρα, κι όταν τρεις φορές παρακάλεσα τον Κύριο να γλυτώσω, μου είπε, σου αρκεί η Χάρις, διότι η δύναμη μου τέλεια γίνεται με την αδυναμία». Κορινθίους Β' 12, 7-8.

Αυτή η Χάρις, έκανε τον Παύλο σκεύος εκλογής, Απόστολο εθνών, ώστε παρά τους διωγμούς, να γράφει, «ευδοκώ», δηλ. χαίρομαι «για τις ασθένειες μου, τις βρισιές, τις δυσκολίες, τους διωγμούς, τις στεναχώριες, για το όνομα του Χριστού, γιατί όταν είμαι ασθενής, τότε νιώθω δυνατός»...

Κατά τον λιθοβολισμό του πρωτομάρτυρα Στεφάνου, διαβάζουμε στις «Πράξεις πως εκεί», νεανίας καλούμενος Σαύλος, που φύλαγε τα ιμάτια των μανιασμένων φονιάδων του, ήταν «συν - ευδοκών», δηλ. επικροτούσε την θανάτωση του αγγελόμορφου μάρτυρα.

Ένα «συν», μία πρόθεση, όμως, έφυγε τώρα πια μετά την μεταστροφή του στην πορεία προς Δαμασκό, κι ο Σαύλος, όχι μόνον «ευδοκεί», αλλά «δεν καυχιέται παρά για τις ασθένειες του.

Μία πρόθεση, αυτό το «συν», συνάθροιζε κατά τον λιθοβολισμό την άγνοια με το θράσος του τυφλού φανατισμού, όμως, όταν τον επεσκίασε το έλεος του Ανεξίκακου και μόνου Φιλάνθρωπου Ιησού Χριστού, ακούγοντας την κλήση «μην κλωτσάς καρφιά Πάυλε», πέφτουν τα λέπια της αγνωσίας του Θεού. Ο «ζήλος ου κατ' επίγνωσιν», και η καύχησή του είναι τώρα «εν Κυρίω».

Στον προεόρτιο ειρμό της 24ης Μαρτίου, ακούμε «ουκ εν σοφία ή δυνάμει, ή πλούτῳ, καυχόμεθα, (και θα λέγαμε για τον Παύλο, ουκ εν πλατυσμῳ και ανέσεις, ουκ εν ευεξία και αναψυχή), αλλ' εν Σοι τη του Πατρός ενυποστάτῳ σοφία Θεού Χριστέ»...

Ίσως οι καιροφυλακτούντες και «δοκούντες είναι τι», αποφανθούν, μα να χαίρεσαι στις αναποδιές; - αυτό σημαίνει σαδιστικό υποσυνείδητο, κτλ, λησμονώντας πως η ήρεμη αποδοχή των του βίου επιφορών, η υπομονή, συνεργεί και στην ανάρρωση και στην ίαση- κι αυτά τα λένε και φυσιολόγοι.

Όσο για τον «σκόλοπα», όλοι έχουμε πείρα ή έχουμε ακούσει, από τα πιο απλά (δήγμα δράκαινας στη θάλασσα, κεντρί σφήκας, τρύπημα καρφιού, βελόνας, αγκαθερού θάμνου, μέχρι διαξιφιστικά άλγη οσφυαλγίας, σφυροκοπήματα ημικρανίας, έως, -φείσαι Κύριος- πόνους σε ανιάτες ασθένειες, κι αφού δύσκολα καταρτίζονται κλίμακες πόνου, (αλλιώς βιώνει ο καθείς τα επώδυνα ερεθίσματα), δύσκολα θα εννοήσουμε, τι πόνοι ήταν αυτοί, που ανάγκασαν τον καρτερόψυχο Παύλο, να παρακαλέσει τρεις φορές τον Κύριο για να τον απαλλάξει (και οι ερευνητές λένε πως το τρία είναι συμβολικό, ίσως είναι και πολλές φορές).

Δεμένος με δεσμά Πάυλε, στις φυλακές των Φιλίππων, έλυσες και τα δικά σου μα και των ομοιοπαθών συνδεσμοτών τα δεσμά (λύσε και τις δικές μας, ω Πάυλε, αλυσίδες, που μας κρατάν δεμένους στην αλαζονεία του βίου), караβοτσακισμένος στα βράχια της Μάλτας, (προσάραξε μας σε εύδιο λιμένα πίστης και ελπίδας), τινάζοντας την έχιδνα, που φώλιαζε στην πυρά, (απομάκρυνε τα ιοβόλα βέλη του πονηρού)...

Μετά τον εσπερινό των πρωτοκορυφαίων Πέτρου και Παύλου στην Ι. Μονή Βλατάδων έγιναν στην Μισιρλόγειο Βιβλιοθήκη, απέναντι από την είσοδο του Ναού, τα εγκαίνια της έκθεσης: «Η φύση στην Τέχνη. Το παράδειγμα ενός βυζαντινού χειρογράφου» από το έργο του Διοσκουρίδη 'Περιήγηση Ιατρικής», που το μοναδικό αντίγραφο του έργου φυλάσσεται στην Ι. Μ. Μέγιστης Λαύρας και

ψηφοποιήθηκε από το Πατριαρχικό Ίδρυμα Πατερικών Μελετών, και αναφέρεται σε φυτά, ζώα, βότανα, δέντρα...

Ποια είναι η σχέση με τον Απόστολο Παύλο; Μία συγκυρία: Ο Διοσκουρίδης, γεννημένος τον 1ο αιώνα μ.Χ., (ο Απόστολος Παύλος αρχές του 1ου αι.) ήταν από τα Ανάζαβρα Κιλικίας, σπούδασε στην Ταρσό, που υπήρξε πολιτιστικός κόμβος, στην ίδια πόλη, που ανέστησε και τον Απόστολο των εθνών, που είπε: «Ταρσεύς ειμί, της Κιλικίας, ουκ ασήμου πόλεως πολίτης». (Πραξ. 21, 39)

Και βλέποντας στην έκθεση αυτήν τα θαυμάσια δημιουργήματα της κτίσεως, σαν να τον ακούμε να λέει στην προς Ρωμαίους επιστολή (1, 20) «παρότι είναι αόρατες και η αιώνια δύναμη του Θεού και η θεϊκή του ιδιότητα, μπορούσαν να τις δουν οι άνθρωποι μέσα στη δημιουργία, από τότε που έγινε ο κόσμος (από κτίσεως κόσμου τοις ποιήμασι νοούμενα καθοράται).

<https://bit.ly/36eP2iQ>